

1. Утішайте, втішайте народа Мого, говорите ваш Бог!

2. Промовляйте до серця Єрусалиму, і закликайте до нього, що виповнилась його доля тяжка, що вина йому вибачена, що він за свої всі гріхи вдвоє взяв з руки Господа!

3. Голос кличе: На пустині вготуйте дорогу Господню, в степу вирівняйте битий шлях Богу нашому!

4. Хай підійметься всяка долина, і хай знизиться всяка гора та підгірок, і хай стане круте за рівнину, а пасма гірські за долину!

5. І з'явиться слава Господня, і разом побачить її кожне тіло, бо уста Господні оце прорекли!

6. Голос кличе: Звіщай! Я ж спитав: Про що буду звіщати? Всяке тіло трава, всяка ж слава як цвіт польовий:

7. трава засихає, а квітка зів'яне, як подих Господній повіє на неї!... Справді, народ то трава:

8. Трава засихає, а квітка зів'яне, Слово ж нашого Бога повіки стоятиме!

9. На гору високу зберися собі, благовіснику Сіону, свого голоса сильно підвищ, благовіснику Єрусалиму! Підвищ, не лякайся, скажи містам Юди: Ось Бог ваш!

10. Ось прийде Господь, Бог, як сильний, і буде рамено Його панувати для Нього! Ось із

Ним нагорода Його, а перед обличчям Його відплата Його.

11. Він отару Свою буде пасти, як Пастир, раменом Своїм позбирає ягнята, і на лоні Своєму носитиме їх, дійняків же провадити буде!

12. Хто води поміряв своєю долонею, а п'ядею виміряв небо, і третиною міри обняв пил землі, і гори ті зважив вагою, а взгир'я шальками?

13. Хто Господнього Духа збагнув, і де та людина, що ради свої подавала Йому?

14. З ким радився Він, і той напоумив Його, та навчав путі права, і пізнання навчив був Його, і Його напоумив дороги розумної?

15. Таж народи як крапля з відра, а важать як порох на шальках! Таж Він острови підіймає, немов ту пилінку!

16. І Ливана не вистачить на запаління жертовне, не стане й звір'я його на цілопалення!

17. Насупроти Нього всі люди немов би ніщо, пораховані в Нього марнотою та порожнечею.

18. І до кого вподобите Бога, і подобу яку ви поставите поруч із Ним?

19. Майстер божка відливає, золотар же його криє золотом, та виливає йому срібляні ланцюжки.

20. Убогий на дара такого бере собі дерево, що не гниє, розшукує вправного майстра, щоб поставив божка, який не захитається.

21. Хіба ви не знаєте, чи ви не чули, чи вам не сповіщено здавна було, чи ви не зрозуміли підвалин землі?

22. Він Той, Хто сидить понад кругом землі, а мешканці її немов та сарана. Він небо простяг, мов тканину тонку, і розтягнув Він його, мов намета на мешкання.

23. Він Той, Хто князів обертає в ніщо, робить суддів землі за марноту:

24. вони не були ще посаджені, і не були ще посіяні, і пень їхній в землі ще не закорінився, та як тільки на них Він дмухнув, вони повсихали, і буря понесла їх, мов ту солому!

25. І до кого Мене прирівняєте, і йому буду рівний? говорить Святий.

26. Підійміть у височину ваші очі й побачте, хто те все створив? Той, Хто зорі виводить за їхнім числом та кличе ім'ям їх усіх! І ніхто не загубиться через всесильність та всемогутність Його.

27. Пощо говориш ти, Якове, і кажеш, Ізраїлю: Закрита дорога моя перед Господом, і від Бога мого відійшло моє право.

28. Хіба ж ти не знаєш, або ти не чув: Бог відвічний Господь, що кінці землі Він створив? Він не змучується та не втомлюється, і не збагнений розум Його.

29. Він змученому дає силу, а безсилому міць.

30. І помучаться хлопці й потомляться, і юнаки спотикнуться спіткнуться,

31. а ті, хто надію складає на Господа, силу відновлять, крила підіймуть, немов ті орли, будуть бігати і не потомляться, будуть ходити і не помучаться!